

تأثیر تیمارکوتاه مدت سالسیلیک اسید و آسکوربیک اسید در به تأخیر انداختن پیری گل بریده رز رقم 'ردنائومی'

حسین صمدی، عبدالحکیم زاده^{*}، محمود قاسم‌نژاد، هدایت زکی‌زاده و سیده سمیه حسینی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۲/۱۱؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱/۲۴)

چکیده

این آزمایش روی گل‌های شاخه بریده رز رقم 'ردنائومی' با طول ۳۵ سانتی‌متر، به مدت ۱۸ ساعت به صورت تیمار کوتاه مدت (پالسینگ) به صورت آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار شیمیایی: آب مقطر (Control)، ساکاروز+هیدروکسی کینولین سولفات (+Suc + 8-HQS)، ساکاروز+هیدروکسی کینولین سولفات + سالسیلیک اسید (Suc + 8-HQS + SA)، ساکاروز+هیدروکسی کینولین سولفات + آسکوربیک اسید (Suc + 8-HQS + ASA)، ساکاروز+هیدروکسی کینولین سولفات + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید (Suc + 8-HQS + SA + ASA) در ۳ تکرار در داخل بطری‌ها، انجام گرفتند. صفات مورفو‌لوژی مانند ماندگاری، تغییرات جذب آب، وزن تر، قطر گل و صفات فیزیولوژی مانند پروتئین کل و میزان پروولین مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که ترکیب تیماری ساکاروز+هیدروکسی کینولین سولفات + سالسیلیک اسید در مقایسه با شاهد و سایر تیمارها بیشترین تأثیر را بر ماندگاری گل رز داشت. همچنین نتایج نشان داد که تیمار ساکاروز+هیدروکسی کینولین سولفات + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید پیری گل‌ها را به تأخیر انداخته و میزان جذب آب، وزن تر و قطر گل را افزایش می‌دهد. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد میزان پروتئین کل تحت تیمار ساکاروز+هیدروکسی کینولین سولفات + آسکوربیک اسید و محتوی پروولین تحت تیمار ساکاروز+هیدروکسی کینولین سولفات دارای بیشترین مقدار هستند.

واژه‌های کلیدی: آسکوربیک اسید، پالسینگ، پروولین، سالسیلیک اسید، گل بریده، هیدروکسی کینولین سولفات

۱. به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، دانشیار، استادیاران و دانشجوی سابق کارشناسی ارشد علوم باگبانی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: hatamzadeh@guilan.ac.ir

مقدمه

به همراه سیتریک اسید و سولفات کلسیم باعث کاهش پوسیدگی خاکستری و افزایش ماندگاری گل‌های رز می‌گردد (۲). به گزارش ژانگ یانگ و همکاران (۲۶) ترکیب تیماری ساکاروز، هیدروکسی کینولین، کلرید کلسیم و سالسیلیک اسید نقش مهمی در باز شدن گل و طولانی شدن ماندگاری گل شاخه بریدنی ژربرا داشته است.

آسکوربیک اسید به عنوان یک آنتی اکسیدان، گیاه را به طور مستقیم و غیرمستقیم در برابر آسیب‌های اکسایشی ناشی از متابولیسم هوایی، فتوستز و آلودگی محیط زیست حفظ می‌کند. این ترکیب در واکنش‌های اکسیداسیون و احیاء مؤثر است. (۱۲). پیش تیمار با آسکوربیک اسید از بین رفتن گیاهان را به تأخیر می‌اندازد، هم‌چنین پیش تیمار آسکوربیک اسید در مقایسه با شاهد عمر گل رز رقم سامانتا را به طور قابل توجهی افزایش داد (۱۵). آسکوربیک اسید نیز به دلیل نقش آنتی اکسیدانی که دارد موجب محافظت سلول‌های گیاهی می‌شود. آسکوربیک اسید هم‌چنین باعث کاهش pH محلول نگهدارنده شده که این امر بسته شدن ساقه یا انسداد آوندی را به تأخیر می‌اندازد و نسبت جریان آب در تمام بخش‌های ساقه رز را افزایش می‌دهد (۱۵)، براساس گزارش یامتین و همکاران (۱۳) استفاده از آسکوربیک اسید در محلول محافظت باعث کاهش تنفس و کاهش تولید اتیلن و افزایش جریان آب می‌گردد.

در این تحقیق سعی شده است که تأثیر سالسیلیک اسید و آسکوربیک اسید همراه با ساکارز و هیدروکسی کینولین سولفات‌برای به تأخیر انداختن پیری گل و افزایش ماندگاری گل‌های شاخه بریدنی رز رقم 'ردنائومی' بررسی شود.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در سال ۱۳۸۹ در گروه علوم باگبانی، دانشگاه گیلان با ۴۵ شاخه گل بریدنی رز رقم 'ردنائومی' مورد بررسی قرار گرفت. گل‌ها در مرحله غنچه نیمه باز برداشت شدند. این پژوهش به صورت آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار شیمیایی: آب مقتدر، ۶۰٪ ساکاروز + ۲۰۰ میلی‌گرم در

گل شاخه بریدنی رز رقم 'ردنائومی' (*Rose hybrid*) از خانواده رزاسه یکی از مهم‌ترین گل‌های شاخه بریدنی در ایران است که در بازار گل تهران بسیار داد و ستد می‌شود. علی‌رغم این‌که گل‌های شاخه بریده در بین محصولات باگی ارزش اقتصادی زیادی دارند، اما جزء فسادپذیرترین آنها به حساب می‌آیند. تنفس بالا، حساسیت به آسیب دیدگی و فسادپذیری سریع آنها باعث گردیده که به مراقبت بیشتری در مرحله پس از برداشت نیاز داشته باشند. معمولاً طول عمر گل‌ها از یک رقم به رقم دیگر متفاوت می‌باشد. طول عمر گل رز با پژمردگی گلبرگ، ریزش و یا تعییر رنگ گلبرگ‌ها و نمایان شدن عارضه خمیدگی گردن همراه است (۱ و ۲۳). این فواصل طول عمر در ارقام مختلف متفاوت می‌باشد. مثلاً برای رقم 'ردنائومی' پایان عمر گل با ریزش گلبرگ، خم شدن گردن و آبی شدن سریع لبۀ گلبرگ‌ها بود. طول عمر گلچایی عبارت از فاصله زمانی بین برداشت گل‌ها تا زمان ریزش گلبرگ‌ها و نمایان شدن عارضه خمیدگی گردن می‌باشد (۴). از سال‌ها قبل تلاش در جهت افزایش طول عمر و کیفیت پس از برداشت تلاش‌هایی صورت گرفته که در بین میکروب‌کش‌ها هیدروکسی کینولین اثر قوی‌تری در کنترل عوامل میکروبی دارد و در بسیاری از گل‌ها جواب می‌دهد (۳ و ۱۹).

وجود ساکارز در این تیمارها خود یکی از دلایل مهم افزایش ماندگاری گل‌های شاخه بریدنی است. ساکارز می‌تواند به عنوان یک منبع غذایی، جایگزینی برای برطرف کردن کمبود کربوهیدرات‌های مصرف شده گیاه در طی فرآیند تنفس شود. تیمار با ساکارز پیری گل‌ها را به تأخیر می‌اندازد که این تأخیر می‌تواند به علت تأخیر در تجزیه پروتئین‌ها، ریبونوکلئیک اسیدها و حفظ تمامیت غشاء و میتوکندری باشد (۱۶).

سالسیلیک اسید به دلیل داشتن نقش آنتی اکسیدانی در خشی‌سازی رادیکال‌های آزاد اکسیژن، پیری گل را به تأخیر می‌اندازد و طول عمر گل‌های شاخه بریده گلایول را افزایش می‌دهد (۲). تیمار کوتاه مدت گل‌های رز با سالسیلیک اسید

۲۰۰ میلی لیتری محاسبه شد. میزان جذب آب برابر است با آب تبخیر شده از ظرفهای بدون گل به آب کم شده از ظرفهای حاوی گل که آن هم به صورت میلی لیتر بر گرم وزن تر بیان شد. اندازه گیری قطر گلها با استفاده از کولیس ورنیه دیجیتالی بر حسب میلی متر به طور روزانه اندازه گیری شد.

برای اندازه گیری پرولین به روش بیتس (۱۹۷۳)، ۵٪ گرم گلبرگ پس از انجام در نیتروژن مایع در داخل هاون آسیاب شده و به آن ۱۰ میلی لیتر از محلول آبی سولفو سالسیلیک اسید ۱۰ درصد هموژنیزه ریخته شد و با استفاده از کاغذ صافی صاف گردید. ۲ میلی لیتر از محلول صاف شده با ۲ میلی لیتر از اسید ناین هیدرین و ۲ میلی لیتر از اسید استیک گلاسیا در یک لوله آزمایش برای یک ساعت در حمام آب گرم ۱۰۰ درجه سانتی گراد واکنش می دهد و سپس با قرار دادن در حمام آب یخ این واکنش خاتمه یافت. معرف اسید ناین هیدرین با حل کردن ۱/۲۵ گرم از ناین هیدرین در ۳۰ میلی لیتر از اسید استیک گلاسیا و ۲۰ میلی لیتر فسفریک اسید ۶ مولار روی مخلوط کن مگنت دار با گرم کردن تهیه شد. این معرف در دمای ۴ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت پایدار می ماند. سپس ۴ میلی لیتر تولوئن به محلول اضافه گردید و با استفاده از دستگاه ورتكس به مدت ۱۵-۲۰ ثانیه مخلوط شد. میزان جذب محلول قرمز رنگ فاز رویی در طول موج ۵۲۰ نانومتر قرائت گردید. از تولوئن به عنوان بلانک و پرولین با غلظت ۱ گرم در لیتر به عنوان محلول استاندارد استفاده شد. سنجش پرولین باید سریع در طی مدت ۲/۵-۲ ساعت برای هر ۲۰ نمونه انجام شود. غلظت پرولین براساس وزن تر با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید.

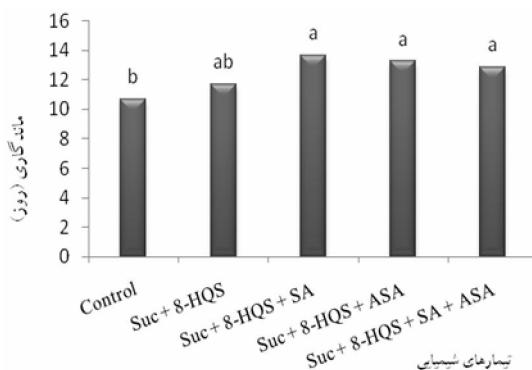
$$\text{[(گرم نمونه/۵) = میکرومول پرولین/گرم وزن تر} \\ \text{۱۱۵/۵ میکرومول/میکرومول]]$$

[(میکرومول پرولین/میلی لیتر تولوئن)]

برای سنجش غلظت پروتئین محلول در بافت های گلبرگ، از پروتئین استاندارد سرم آلبومین (BSA) گاوی استفاده گردید. بدین صورت که ابتدا غلظت ۲ میلی گرم در میلی لیتر از BSA که با حل کردن ۲ میلی گرم از سرم آلبومین گاوی در ۱ سی سی

لیتر هیدروکسی کوئینولین سولفات، ۳٪ ساکاروز ۲۰۰+ میلی گرم در لیتر هیدروکسی کوئینولین سولفات + ۱۵۰ میلی گرم در لیتر سالسیلیک اسید، ۳٪ ساکاروز ۲۰۰+ میلی گرم در لیتر هیدروکسی کوئینولین سولفات + ۴ میلی مول آسکوربیک اسید، ۳٪ ساکاروز + ۲۰۰ میلی گرم در لیتر هیدروکسی کوئینولین سولفات + ۴ میلی مول آسکوربیک اسید + ۱۵۰ میلی گرم در لیتر سالسیلیک اسید در سه تکرار اجرا شد. هر واحد آزمایشی برای صفات مورفولوژی ۲ شاخه گل بریدنی روز و برای صفات فیزیولوژی ۱ شاخه گل رز بود. میزان دما برای اتاق ارزیابی ۲۲± درجه سانتی گراد با رطوبت نسبی ۷۰-۶۵ درصد و تحت شرایط نور Wm^{-2} با دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی بود. شاخه های گل پس از انتقال به آزمایشگاه به طول ۳۵ سانتی متر کوتاه شدند سپس برای یکنواخت کردن شرایط آزمایش برای تمامی مواد آزمایشی، به ارلن هایی که حاوی محلول های شیمیایی مختلف بود منتقل شدند و بعد از ۱۸ ساعت تیمار کوتاه مدت، گل ها از محلول های مربوطه خارج شده و پس از شستشوی انتهای ساقه ها، شاخه های گل بریدنی در داخل ارلن های که حاوی ۲۰۰ میلی لیتر آب مقطر بودند، قرار داده شدند.

در طول دوره نگهداری، طول عمر گل های شاخه بریدنی، مورد بررسی قرار گرفت، بدین ترتیب وقتی که ۵۰٪ از گل های یک شاخه خراب شد (ریزش، خمیدگی گردن و آبی شدن به گلبرگ ها) به عنوان پایان عمر گل محسوب گردید. درصد کاهش وزن تر گل ها (وزن تازه گل بریدنی هر یک از واحدهای آزمایشی قبل از تیمار با یک ترازوی دیجیتالی (با دقیقه ۰/۱ گرم) توزین شد و سپس در مدت زمان نگهداری به طور روزانه توزین صورت گرفت و اعداد به دست آمده بر حسب درصد نسبت به وزن اولیه بیان شد) و برای اندازه گیری میزان جذب آب محلول داخل شیشه، یک شیشه بدون گل به حجم ۲۰۰ میلی لیتر آب در بین دو تیمار گذاشته شد. سپس هر روز با اندازه گیری صفات، آب باقی مانده درون ظرفها با یک مزور

شکل ۱. اثر تیمارهای شیمیایی بر ماندگاری گل‌های شاخه بریدنی رز رقم 'ردنائومی'

ستون‌های که حداقل در یک حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی دار براساس آزمون دانکن (5%) هستند.

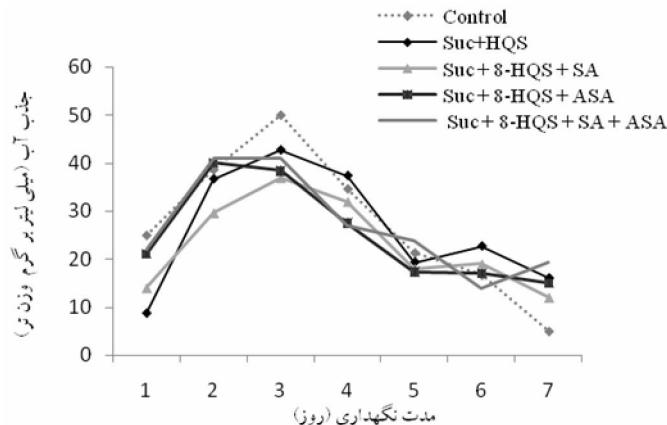
اسید با میانگین ۱۳/۹۱ روز بیشترین میانگین ماندگاری را دارد است که اختلاف معنی داری بین این تیمار با تیمارهای ساکارز + هیدروکسی کینولین + آسکوربیک اسید و ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید دیده نشد. هم‌چنین این تیمار با تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + نیز از لحاظ آماری اختلاف معنی داری نداشت. تیمار شاهد نیز با میانگین ۱۰/۶۷ روز کمترین ماندگاری را داشت و اختلاف بین این تیمار و تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین معنی دار نبود اما اختلاف معنی داری با سایر تیمارها داشت (شکل ۱). افزایش ماندگاری گل‌ها در تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید آزمایش نسبت به دیگر تیمارها را می‌توان به تأثیر مجموع این مواد نسبت داد.

معمولًا طول عمر گل‌ها از یک رقم به رقم دیگر متفاوت می‌باشد. اصولاً گل‌ها با توجه به لطافت گلبرگ‌ها، ممکن است که خیلی سریع پژمرده شوند، لذا هر گونه تلاش برای بهبود طول عمر گل جهت کنترل پیری با کاربرد مواد شیمیایی یا دستکاری ژنتیکی مفید به نظر می‌رسد (۱۰). طول عمر گل رز شدن عارضه خمیدگی گردن همراه می‌باشد (۱ و ۲۳). وجود ساکارز در این تیمار خود یکی از دلایل مهم افزایش ماندگاری گل‌های شاخه بریدنی می‌باشد. آسکوربیک اسید به عنوان یک آنتی اکسیدان، گیاه را به طور مستقیم و غیرمستقیم در برابر آسیب‌های اکسایشی ناشی از متابولیسم هوازی، فتوسترز و

آب مقطر آماده شد. سپس ۵٪ میلی‌لیتر از محلول استاندارد اول را با ۵٪ میلی‌لیتر آب مقطر حل کرده و غلظت ۱ میلی‌گرم در میلی‌لیتر (محلول استاندارد دوم) تهیه شد و محلول‌های استاندارد دیگر با غلظت‌های ۰،۰/۲۵، ۰،۰/۵ و ۰،۰/۱۲۵ میلی‌گرم در میلی‌لیتر به همین ترتیب آماده شدند. در لوله آزمایش‌ها ۲/۵ میلی‌لیتر از محلول براد فورد اضافه شد. به هر یک از این لوله‌ها به ترتیب ۵۰ میکرولیتر از محلول‌های استاندارد بالا و عصاره‌های گلبرگ حاوی پروتئین اضافه شد و به مدت ۲۵-۳۰ ثانیه با دستگاه ورتكس مخلوط گردید (شاهد در این آزمایش ۲/۵ میلی‌لیتر محلول براد فورد و ۵۰ میکرولیتر آب مقطر می‌باشد). جذب نمونه‌ها در فاصله زمانی حداقل ۵ دقیقه و حداقل ۳۰ دقیقه در طول موج ۵۹۵ نانومتر با اسپکتروفوتومتر قرائت شد. منحنی استاندارد را با توجه به جذب پروتئین‌های استاندارد رسم کرده و از روی معادله خط بدست آمده غلظت پروتئین نمونه‌ها محاسبه شد (برادفور德 ۱۹۷۶). اطلاعات جمع‌آوری شده توسط نرم‌افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون LSD انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج نشان داد که اثر تیمارهای شیمیایی به کار رفته در این آزمایش موجب افزایش ماندگاری گل‌های شاخه بریدنی رز رقم 'ردنائومی' نسبت به شاهد شدند. هم‌چنین نتایج نشان داد (شکل ۱) که تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک

شکل ۲. اثر متقابل زمان در تیمار بر میزان جذب آب رقم 'ردنائومی'

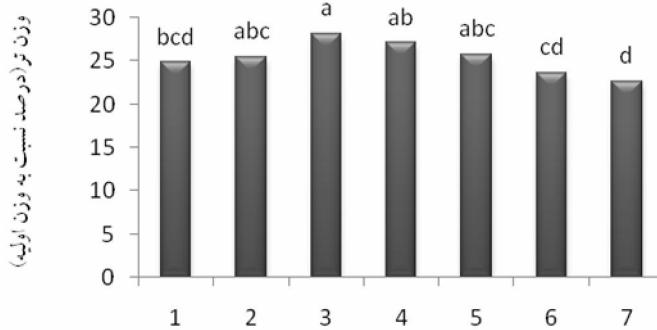
'گرین ویلو' را افزایش داده است (۱۰). نتایج حاصل از این پژوهش با یافته‌های محققین قبلی مطابقت داشته است. با توجه به شکل ۲ دیده می‌شود که میزان جذب آب تا روز سوم روند صعودی داشته و در روز سوم آزمایش میزان جذب آب به حد اکثر مقدار (۴۱/۸۰ میلی لیتر بر گرم وزن تر) رسیده است. اما پس از آن تا پایان روز آزمایش سیر نزولی از خود نشان می‌دهد. نتایج نشان داد که اثر تیمارهای شیمیایی بر میزان جذب آب در رقم 'ردنائومی' در تیمار شاهد با میانگین ۲۷/۳۳ میلی لیتر بر گرم وزن تر بیشترین مقدار جذب آب را دارد که با تیمارهای ساکارز + هیدروکسی کینولین و تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید تفاوت معنی داری نداشت. کمترین میزان جذب آب در تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید با میانگین ۲۳/۰۹ میلی لیتر بر گرم وزن تر بود.

با توجه به معنی دار شدن اثر متقابل زمان در تیمار صفت جذب آب در سطح احتمال ۱ درصد، بنابراین می‌توان بیان کرد که رقم 'ردنائومی' (شکل ۲) بیشترین میزان جذب آب با میانگین ۵۰/۰۰ میلی لیتر بر گرم وزن تر، نسبت به تیمار شاهد در روز چهارم را داشته است. در روز چهارم تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید اختلاف معنی داری با تیمار شاهد نداشت. کمترین میزان جذب آب در رقم 'ردنائومی' با میانگین ۱۶/۶۶ میلی لیتر بر گرم وزن تر بود.

آلودگی محیط زیست حفظ می‌کند. این ترکیب در واکنش‌های اکسیداسیون و احیاء مؤثر است. پیش تیمار آسکوربیک اسید، زوال و از بین رفتن گیاه را کم می‌کند، همچنین پیش تیمار آسکوربیک اسید در مقایسه با شاهد عمرگل را به طور قابل توجهی افزایش می‌دهد (۱۵). به گزارش یامتین و همکاران (۱۳) ماندگاری گل‌های زنجیبل تیمار شده با آسکوربیک اسید (۱/۰ درصد) معنی دار بود به طوری که ماندگاری گل در تیمار با آسکوربیک اسید ۱۱/۶ روز بود ولی در تیمار شاهد تقریباً ۸ روز بود که این با نتایج ما در یک راستا بود.

سالسیلیک اسید به دلیل داشتن نقش آنتی اکسیدانی در خشی‌سازی رادیکال‌های آزاد اکسیژن، پیری گل را به تأخیر می‌اندازد و طول عمر گل‌های شاخه بریده گلایول را افزایش می‌دهد (۲). پینگ ژیائولی (۱۸) نشان دادند که تیمار گل‌های بریده لیلیوم با سالسیلیک اسید به همراه ساکاروز، هیدروکسی کینولین و کلرید کلسیم، باعث افزایش ماندگاری گل‌ها گردیده است. به گزارش ژانگ یانگ و همکاران (۲۶) ترکیب تیمار ساکاروز، هیدروکسی کینولین، کلرید کلسیم و سالسیلیک اسید نقش مهمی در باز شدن گل و طولانی شدن ماندگاری گل شاخه بریده ژربرا شده است.

نتایج تحقیقات دهکنیا و همکاران (۹) نشان داد که تیمار سالسیلیک اسید ماندگاری گل‌های بریده روز را افزایش می‌دهد و تیمار با ۵ سولفو سالسیلیک اسید ماندگاری گل گلایول رقم

شکل ۳. اثر زمان بر وزن تر گل بریده رز رقم 'رداناثومی'

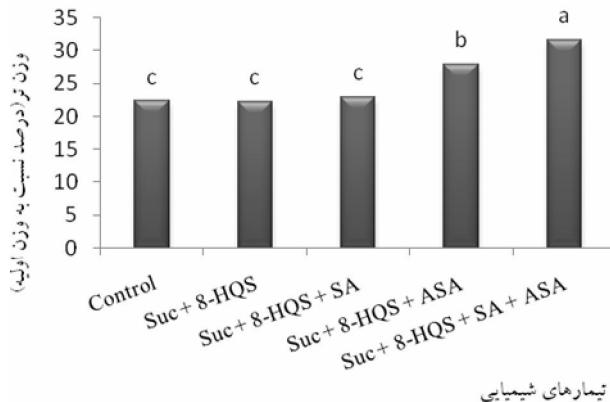
ساکارز + هیدروکسی کینولین با میانگین ۲۲/۲۴ درصد نسبت به وزن اولیه بود که با تیمارهای ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید و شاهد اختلاف معنی داری نداشت. وزن تر گل‌ها یک شاخص بسیار مهم پژمردگی محسوب می‌گردد که در مرحله اولیه آزمایش تا روز سوم روند افزایشی از یک رقم در مراحل اولیه آزمایش تا روز سوم روند افزایشی از خود نشان داده و پس از آن سیر نزولی داشت و در رقم دیگر تا روز چهارم آزمایش سیر صعودی نشان داده است. یکی از دلایل عمدی کاهش وزن تر پس از طی روزهای اولیه، گرفتگی آوندهای ساقه در اثر رشد میکرووارگانیسم‌ها می‌باشد. رشد میکروبی سبب افزایش مقاومت ساقه به جریان آب شده و از حرکت محلول به سمت بالای ساقه جلوگیری می‌کند. همچنین کاهش در وزن تر می‌تواند به کاهش جذب آب یا افزایش در از دست دادن آب و افزایش در میزان تنفس مرتبط باشد (۲۰). پیری گل با از دست دادن آب همراه می‌باشد. مطالعات وان میترین و همکاران (۲۱ و ۲۲) کاهش تدریجی در وزن تر در طول دوره پیری گل‌ها را نشان داده است.

با توجه به بررسی تک تک فاکتورهای تیماری و نقش مؤثر آنها در میزان وزن تر گل‌ها، میتوان معنی دار شدن ترکیب تیماری ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید را این گونه تفسیر کرد که تأثیر این تیمار در افزایش وزن تر نسبت به دیگر تیمارها را به حضور توأم سالسیلیک اسید و آسکوربیک اسید در این محلول نسبت داد،

انتقال آب و مواد معدنی برای ادامه حیات گل‌های بریده بسیار ضروری است. وان میترین و همکاران (۲۱) گزارش کردند که هنگامی که جذب آب و تعرق توسط گل‌های بریده نامتعادل باشد، آنها دچار پژمردگی زودرس می‌شوند که در نتیجه از بین رفتن تورزسانس سلولی بوجود می‌آید. محدود شدن جذب آب که به علل مختلفی از جمله مسدود شدن آوندهای ساقه ایجاد می‌شود، می‌تواند یکی از عوامل این عدم تعادل محسوب گردد که در نهایت باعث پژمردگی برگشت‌ناپذیر و پایان زودهنگام عمر گل بریده می‌شود. بنابراین در اینجا ترکیب تیماری سالسیلیک اسید و آسکوربیک اسید در رقم 'رداناثومی' نه تنها پیری گل‌ها را به تأخیر انداخت بلکه میزان جذب آب را نیز افزایش داد.

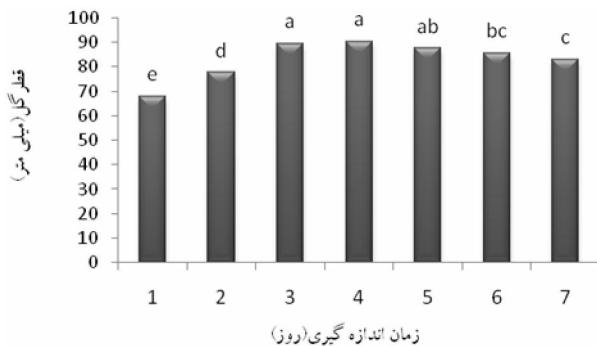
نتایج بررسی اثر زمان بر وزن تر گل رز رقم 'رداناثومی' (شکل ۳) نشان داد که در روز سوم آزمایش بیشترین میزان وزن تر با میانگین ۲۸/۱۲ درصد نسبت به وزن اولیه دارد که اختلاف معنی داری با روز چهارم آزمایش نداشت. کمترین میزان وزن تر نیز مربوط به روز هفتم آزمایش با میانگین ۲۲/۶۱ درصد نسبت به وزن اولیه، که اختلاف معنی داری با روز ششم نداشت.

همچنین اثر تیمارهای شیمیایی بر وزن تر گل رز رقم 'رداناثومی' (شکل ۴) نشان داد که تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید با میانگین ۳۱/۵۴ درصد نسبت به وزن اولیه اختلاف معنی داری با سایر تیمارهای مورد آزمایش دارد و کمترین میزان وزن تر نیز مربوط به تیمار

شکل ۴. اثر تیمارهای مختلف شیمیایی بر وزن ترکل بریده رز رقم 'ردنائومی'

ستون‌های که حداقل در یک حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی‌دار براساس آزمون دانکن (%) هستند.

شکل ۵. اثر زمان بر قطر گل رز رقم 'ردنائومی'

ستون‌های که حداقل در یک حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی‌دار براساس آزمون دانکن (%) هستند.

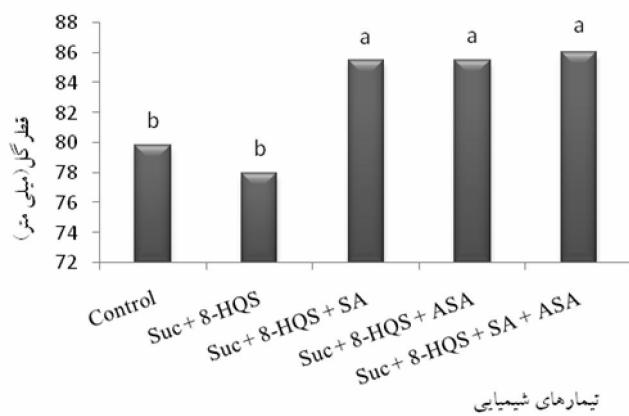
گل رز رقم 'ردنائومی' نشان داد که تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید با میانگین 86.0^3 میلی‌متر بیشترین قطر گل را به خود اختصاص داده است که اختلاف معنی‌داری با تیمارهای ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید و ساکارز + هیدروکسی کینولین + آسکوربیک اسید نداشت. تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین با میانگین 90.18 میلی‌متر بیشترین تأثیر را داد که روز چهارم با میانگین 90.18 میلی‌متر بیشترین تأثیر را در افزایش قطر گل‌ها داشته است که اختلاف معنی‌داری با روز سوم اندازه‌گیری قطر گل نداشت. کمترین قطر گل مربوط به شروع آزمایش با میانگین 67.78 میلی‌متر بود که اختلاف معنی‌داری با سایر روزهای اندازه‌گیری داشت. قطر گل تا روز چهارم روند افزایشی از خود نشان داده است و پس از آن سیر نزولی داشت. (شکل ۶).

قطر گل‌ها در طی زمان اندازه‌گیری در رقم 'ردنائومی' روند متفاوتی از خود نشان داده است که تا روز چهارم و روز ششم آزمایش سیر صعودی داشته و پس از آن میانگین قطر گل‌ها سیر نزولی داشت. با توجه به این‌که تیمار ساکارز + هیدروکسی

زیرا کاربرد این مواد به‌طور مجزا در تیمارهای ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید و تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + آسکوربیک اسید نتوانست تأثیر بر جسته‌ای در حفظ و افزایش وزن ترکل‌ها داشته باشد.

نتایج اثر زمان بر قطر گل رز رقم 'ردنائومی' (شکل ۵) نشان داد که روز چهارم با میانگین 90.18 میلی‌متر بیشترین تأثیر را در افزایش قطر گل‌ها داشته است که اختلاف معنی‌داری با روز سوم اندازه‌گیری قطر گل نداشت. کمترین قطر گل مربوط به شروع آزمایش با میانگین 67.78 میلی‌متر بود که اختلاف معنی‌داری با سایر روزهای اندازه‌گیری داشت. قطر گل تا روز چهارم روند افزایشی از خود نشان داده است و پس از آن سیر نزولی داشت.

علاوه بر این نتایج اثر مختلف تیمارهای شیمیایی بر قطر

شکل ۶. اثرات مختلف تیمارهای شیمیابی بر قطرگل رز رقم 'ردنائومی'

ستونهای که حداقل در یک حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی دار براساس آزمون دانکن (۵%) هستند.

'ردنائومی' (شکل ۷) نشان داد که روز اول نمونه برداری با میانگین ۱۴۶/۱۱۲ میلی گرم بر گرم وزن تر بیشترین مقدار پروتئین کل داشته است که اختلاف معنی داری با روز ششم نمونه برداری داشت. کمترین میزان پروتئین کل مربوط به روز ششم نمونه برداری با میانگین ۱۴۱/۷۷۸ میلی گرم بر گرم وزن تر بود.

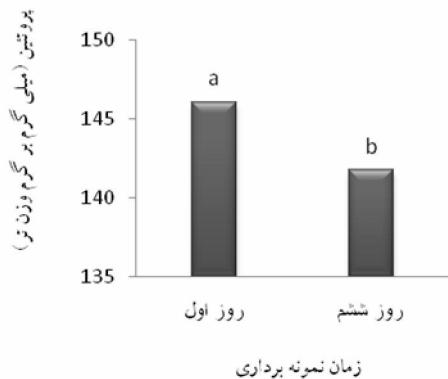
با توجه به این که میزان پروتئین کل در بین تیمارهای شیمیابی مختلف روند متفاوتی داشته و تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + آسکوربیک اسید با میانگین ۱۴۹/۸۳ میلی گرم بر گرم وزن تر بیشترین میزان پروتئین کل را دارد و تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید با میانگین ۱۳۷/۹۲ میلی گرم بر گرم وزن تر کمترین مقدار را دارا می باشد ولی از لحاظ آماری اختلاف معنی داری نسبت به هم نشان ندادند.

پیری گلبرگ ها با کاهش پروتئین همراه می باشد. کاهش پروتئین گلبرگ ها همزمان با پیری به علت سنتز پایین پروتئین های جدید و تجزیه پروتئین ها قبلی می باشد (۱۷). تجزیه پروتئین ها نشانه ای از تخریب غشاست (۲۴). تحقیقات کنیس و همکاران و وودسون و هاندا نیز بیانگر این مطلب است که پیری گلبرگ ها با از دست دادن پروتئین همراه می باشد. بروچو و وودسون (۷) بیان کردند که پروتئین های غشا نقش مهمی در پیری گلبرگ ایفا می کند طوری که میزان

کینولین + سالسیلیک اسید + آسکوربیک اسید بیشترین قطر گل را در رقم 'ردنائومی' به خود اختصاص داده است می توان این گونه توجیح کرد که عامل اصلی افزایش قطر گل رز در رقم 'ردنائومی' مربوط به غلظت های سالسیلیک اسید و آسکوربیک اسید است و دلیل آن داشتن تفاوت معنی دار با تیمارهای ساکارز + هیدروکسی کینولین و شاهد می باشد.

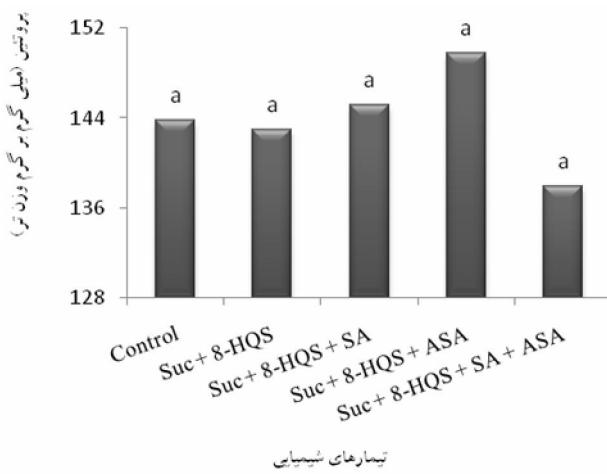
ساکاروز به علت ایجاد فشار اسمزی باعث افزایش جذب آب می شود. همچنین باعث افزایش تورژسانس سلول ها می شود و سبب تقویت دیواره سلولی می گردد. ساکاروز باعث افزایش آب سلول ها و حجمی شدن آنها شده و در نتیجه میزان قطر گل و میزان باز شدن آنها را افزایش می دهد (۵). به گزارش ژانگ و همکاران (۲۶)، تیمار گل های شاخه بریده ژربرا با سالسیلیک اسید به همراه ساکاروز، هیدروکسی کینولین، کلسیم پتاسیم دی هیدروژن فسفات، نیترات کلسیم بهترین ترکیب تیماری در افزایش قطر گل را داشتند. ژینگ هانگ و همکاران (۱۴) اظهار داشتند که تیمار گل های شاخه بریده ژربرا با محلول های نگهدارنده سالسیلیک اسید و بنزوئیک اسید باعث افزایش تعادل آبی و در نتیجه موجب طویل شدن قطر گل می شود. به گزارش فان می و همکاران (۱۱) تیمار با سالسیلیک اسید به همراه ساکاروز و بنزیل آدنین بهترین ترکیب تیماری مؤثر در افزایش قطر گل ژربراست.

نتایج اثر زمان نمونه برداری بر میزان پروتئین کل رقم

شکل ۷. اثر زمان بر میزان پروتئین گل بریده رز رقم 'ردنائومی'

حرروف متفاوت روی ستون‌ها نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار براساس $LSD\%5$ می‌باشد.

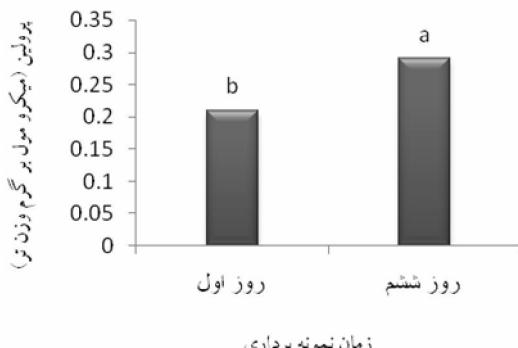
شکل ۸. اثر تیمارهای شیمیایی بر میزان پروتئین کل رقم 'ردنائومی'

حرروف متفاوت روی ستون‌ها نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار براساس $LSD\%5$ می‌باشد.

اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. نتایج به دست آمده در تحقیق حاضر با مطالعات لای و همکاران (۱۷) در مورد تجزیه پروتئین در گلبرگ‌های گل بریده زنبق زرد در زمان پیری مطابقت دارد. نتایج بررسی‌ها نشان داد که اثر زمان نمونه‌برداری بر میزان پروتئین در گل بریده رز رقم 'ردنائومی' (شکل ۹) در روز ششم نمونه‌برداری با میانگین 29% میکرومول بر گرم وزن تر بیشترین محتوی پروتئین را دارا می‌باشد که اختلاف معنی‌داری با روز اول نمونه‌برداری داشت. کمترین میزان پروتئین مربوط به روز اول نمونه‌برداری با میانگین 21% میکرومول بر گرم وزن تر بود (شکل ۹).

با توجه به این که میزان پروتئین در بین تیمارهای شیمیایی

پروتئین‌های غشا و مقدار گروه‌های تیول در طول پیری گل پیشک کاهش می‌یابند. نتایج تحقیقات یی ژائو هوئی (۲۵) نشان داد که غلظت‌های مختلف سالسیلیک اسید می‌تواند میزان پروتئین کل در گلبرگ‌های گل داودی را افزایش دهد. به گزارش پینگ ژیائولی (۱۸) تیمار گل بریده لیلیوم رقم 'پراتسو' با سالسیلیک اسید محتوی پروتئین محلول را افزایش می‌دهد. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که میزان پروتئین در روز اول نمونه‌برداری بالا بوده و در روز ششم نمونه‌برداری (همزمان با نزدیک شدن به دوره پیری) میزان آن کاهش یافته که منجر به پژمردگی می‌گردد. بنابراین استفاده از موادی که بازدارنده فعالیت رادیکال‌های آزاد باشد در مرحله اولیه نمو گل از

شکل ۹. اثر زمان بر میزان پرولین گل برید رز رقم 'ردنائومی'

حروف متفاوت روی ستون‌ها نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار براساس $LSD\%5$ می‌باشد.

در گلبرگ‌ها را کاهش می‌دهد.

نتیجه‌گیری

طبق نتایج به دست آمده و با توجه به تأثیر معنی‌دار هر یک از تیمارهای اعمال شده روی یک یا چند فاکتور مورد ارزیابی، به طور کلی جهت افزایش ماندگاری و حفظ خصوصیات کمی و کیفی گل شاخه بریدنی رز رقم 'ردنائومی' می‌توان از ترکیب تیماری ساکارز + هیدروکسی کینولین + سالسیلیک اسید استفاده کرد.

مختلف روند متفاوتی داشته و تیمار ساکارز + هیدروکسی کینولین با میانگین (۰/۳۰) میکرومول بر گرم وزن تر بیشترین میزان پرولین را دارد و تیمار شاهد با میانگین ۰/۲۲ میکرومول بر گرم وزن تر کمترین مقدار را دارا می‌باشد ولی از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری نسبت به سایر تیمارها نشان ندادند. به گزارش فان می و همکاران (۱۱) تیمار با سالسیلیک اسید به همراه ساکاروز و بنزیل آدنین میزان محتوی پرولین را کاهش می‌دهد. تحقیقات کی یانگ پینگ و همکاران (۸) نشان داد که تیمار با سالسیلیک اسید محتوای پرولین آزاد را کاهش می‌دهد. به گزارش پینگ ژیائولی (۱۸) تیمار گل بریده لیلیوم رقم 'پراتو' با سالسیلیک اسید تجمع پرولین آزاد

منابع مورد استفاده

- Ebrahim-Zadeh, A. and Y. Yousefi. 1378. Storage and Handling of Cut Flowers, Green Ornamental Plants. *Publication of the Institute of Akhtar*. p 123. (In Farsi)
- Hatami, M. 1388. The effects of acetylsalicylic acid on strengthening antioxidant system and delaying the senescence of Gladiola flowers. MSc. Thesis, University of Guilan, Rasht, Iran (In Farsi).
- Khaliqi, A. and M. R. Shafii. 1379. Effect of chemical treatments, thermal and harvest stages on some quality traits and longevity of cut carnation flowers. *Iranian Agricultural Sciences* 31(1):125-119. (In Farsi)
- Ajam Gard, F. and A. Shafii zargar. 1384. Effect of silver thiosulphate and 8 - hydroxyquinoline citrate and temperature treatment on the vase life of cut rose flower cultivars Aylvna. *Journal of Agricultural Science* 28(1): 183-195. (In Farsi)
- Abraham, H., H. Halley and M. Shimon. 1982. Senescence and postharvest physiology of cut flower. *Horticulture Reviews* 10: 123-128.
- Bates, L.S., R. P. Waldren and I. D. Teare. 1973. Rapid determination of free proline for water stress studies. *Plant and Soil* 39: 205-207.
- Borocho, A. and W. R. Woodson. 1989. Physiology and biochemistry of flower petal senescence. *Horticultural Reviews* 11: 15-43.
- Cai, Y., N. Fan, Z. Heying and Y. Hongxiu. 2000. Influence of salicylic acid on vase life and physiological action of cut rose flower. *Acta Horticulture Sinica* 27(3): 228-230.
- Dhekenya, S. A. and D. Ashokp. Rengasamy. 2000. Active of various regulators and floral preservatives on vase life of cut rose cv. first red' grown controlled conditions. *South India Horticulture* 48(1/6): 69-71.

10. Ezhilmathi, K., V. P. Singh, A. Arora and R. K. Sairam. 2007. Effect of 5-sulfosalicylic acid on antioxidant activity in relation to vase life of Gladiolus cut flowers. *Plant Growth Regulation* 51:99–108.
11. Fan, M. H., W. Jian-Xin, S. Ge, S. Li-na and R. Fan. 2008. Salicylic acid and 6-BA effects in shelf-life improvement of *Gerbera jamesonii* cut flowers. *Northern Horticulture*. (Marin Science Technology, College of Zhejiang Ocean University, Zhoushang, Guandong 316004, China).
12. Guo, ZH., H. Tan, ZH. Zhu, SH. Lu and B. Zhou. 2005. Effect of intermediates on ascorbic acid and oxalate biosynthesis of rice and in relation to its stress resistance. *Plant Physiology and Biochemistry* 43: 955–962.
13. Ieamtin, M., M. Buanong and S. Kanlayanarat. 2008. Role of ascorbic acid on vase life of red ginger (*Alpinia purpurata* (Vieill.) K. Schum). *Acta Horticulture* 804: 287-290.
14. Jing, H.J., L. Hong-yi, L. Jin-Zhi. 2004. Physiological action of preservatives containing salicylic acid and benzonied acid on cut gerbera flower. *Journal of Central China Normal University (Natural Science)*. 20: 110-118.
15. Jin, J., N. Shan, N. Ma, J. Bail and J. Gao. 2006. Regulation of ascorbate peroxidase at the transcript level is involved in tolerance to postharvest water deficit stress in the cut rose (*Rosa hybrida* L.) cv. Samantha. *Postharvest Biology and Technology* 40: 236–243.
16. Kaltaler, R. E. L. and P. L. Steponkus. 1976. Factors affecting respiration in cut roses. *Journal of the American Society for Horticultural Science* 101: 352-354.
17. Lay-Yee, M., A. D. Stead and M.S. Reid. 1992. Flower senescence in daylily (*Hemerocallis*). *Physiologia Plantarum* 86: 308-314.
18. Peng, Xiao-li, R. Jing-Ping and Z. Yan-long. 2007. Effect of exogenous salicylic acid on vase life of cut flowers of 'Prato' Lily and related physiological influence. *Acta Horticulturae Sinica* 34(1): 189-192.
19. Reddy, B. S. and K. Singh. 1995. Effect of sucrose, citric acid and hydroxyquinoline sulfate on postharvest physiology of tuberose cv. Singel. *Advances in Agricultural Research in India* 3: 161-167.
20. Singh, J., A. K. Upadhyay, K. Prasad, A. Bahadur and M. Rai. 2007. Variability of carotens , vitamin C, E and phenolic in brassica vegetable. *Journal of Food Composition and Analysis* 20: 106-112.
21. Van Meetren, U., W. Van Iperen, J. Nijsee and K. Kei Jzer. 2001. Processes and xylem anatomical properties involved in rehydration dynamics of cut flowers. *Acta Horticulture* 453: 207-211.
22. Van Meetren, U., H. Van Gelder and W. Van Itperen. 2000. Reconsideration of the use of deionized water as vase water in postharvest experiments on cut flowers. *Postharvest Biology and Technology* 18: 169-181.
23. Yamada, T., Y. Takatsu, T. Manabe, M. Kasumi and W. Marubashi. 2003. Suppressive effect of trehalose on apoptotic cell death leading to petal senescence in ethylene- insensitive flowers of gladiolus. *Plant Science* 164: 213-221.
24. Yamane, K., Y. Kotal, T. Okada and R. Ogata. 1995. Export of 14 C-sucrose, 3 H- Water and fluorescent tracer from gladiolus florets to other plant parts associated with senescences. *Acta Horticulture* 405: 269-276.
25. Yi Zhao-Hui. 2006. Effect of SA on the physiological change and florescence of Chrysanthemum. *Journal of Anhui Agricultural Sciences* 17: 71-80.
26. Zhang, Y. 2009. Effects of Salicylic Acid on Fresh Keeping of Cut *Gerbera jamesonii* Flower. *Anhui Agricultural Science Bullting* (Guangzhou City Polytechnic, Guangzhou 510405, China).